

Danmark på lige fod med danske statsborgere, og Danmark kan ikke afvise at modtage personer, der opfylder de i nævnte konvention opstillede vilkår.

Udgiften ved forsørgelse af flygtninge, der i henhold til ovenstående har fået asyl i Danmark, eller som regeringen ved aftale har forpligtet sig til at modtage, afholdes fuldt ud af staten i henhold til bistandslovens § 134, stk. 3. Hjælpen ydes efter reglerne i bistandsloven.

Omsorgen for flygtningene i den første tid efter deres ankomst varetages af Dansk Flygtningehjælp, der bl. a. afholder udgifter til leveomkostninger og midlertidig indkvartering, samt bistår med anskaffelse af bolig, erhvervsplacering m. v. Da staten har overdraget integrationsarbejdet til Dansk Flygtningehjælp, betaler staten de med dette arbejde forbundne administrationsomkostninger.

Dansk Flygtningehjælps regnskaber revideres af Centralanstalten for revision og af rigsrevisionen.

Udgifterne til Dansk Flygtningehjælp i 1977-78 fordeler sig således:

	mill. kr.
Forsorgsudgifter	18,2
Administrationsudgifter	5,5

Bortfald af beskatning af understøttelser og andre lignende ydelser, der af offentlige myndigheder og institutioner udredes i henhold til lov om social bistand, har medført en reduktion af de samlede forsorgsudgifter (incl. skat) på ca. 26 pct.

Den faldende tendens fra 1976-77 til 1979-80 skyldes, at de særlige grupper af flygtninge, der er modtaget i 1974-75 og 1975-76, forventes at være uden for flygtningehjælpens forsorg.

I forslagstallet og i budgetoverslagstallet for 1978-79 er medtaget udgifter til yderligere 130 chileflygtninge, som regeringen har besluttet, at Danmark skal modtage. Den henvises herved til Akt 110 17/12 75.

Generelle bemærkninger til hovedkonto 4.30.-4.33.

L 333 1974 om social bistand trådte i kraft den 1. april 1976. Fra denne dato er følgende love ophævet:

- Lov om offentlig forsorg,
- Lov om børne- og ungdomsforsorg,
- Lov om revalidering,
- Lov om omsorg for invalidepensionister og folkepensionister,
- Lov om mødrehjælpsinstitutioner,
- Lov om husmoderafløsning og hjemmehjælp.

I medfør af bistandsloven er institutionerne inden for børneforsorg samt revalidering og mødrehjælp overført til kommuner og amtskommuner. Dette indebærer, at driftsudgifterne fra 1. april 1976 afholdes af de respektive kommuner og amtskommuner, dog således, at der ydes kompensation i form af generelle tilskud. Samtidig er der med bistandslovens ikrafttræden i forbindelse med byrdefordelingsreformen gennemført en ændring af finansieringsreglerne, således at der til kommunernes udgifter til konkrete hjælpeforanstaltninger sker en nedsættelse af den direkte statsrefusion. Den statslige besparelse herved indgår i de generelle tilskud. På tilsvarende måde indgår i de generelle tilskud den statslige besparelse ved at der ikke ydes direkte statsrefusion på amtskommunernes udgifter. Der henvises om opgørelsen af de generelle tilskud til finanslovskonto § 13.8.01.51.01. (amtskommuner) og 51.04. (primærkommuner). Med hensyn til omlægningen af refusionssystemet og opgørelsen af refusion til kommunerne efter bistandsloven henvises til de generelle bemærkninger til hovedkonto § 15.4.30.-33. på finanslovsforslagene for 1975-76 og 1976-77. Her findes også under hver tilskudskonto en oversigt, der angiver hvor de tilsvarende udgifter i henhold til de indtil 1. april 1976 gældende love er posteret inden for hovedkontiene § 15.4.60.-62. samt 4.64.-72., som bortfalder med bistandslovens ikrafttræden. Disse indeholder for finansåret 1977-78 alene regnskabstal. Udgifterne til særlige plejehjem efter §§ 112-114 har hidtil været